

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΑΧ. ΕΝΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΣΕΙΡΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ»

ΚΛΑΣΕΙΣ — ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

- α) Δραχμαὶ 1,50. Τεμάχια 5.500.000
«Ἡ Γαῖα παραδίδει τὸν Ἐριχθόνιον εἰς τὴν Ἀθηνᾶ πα-
ρουσία τοῦ Κέκροπος». Μουσεῖον Πόλεως Βερολίνου.
- β) Δραχμαὶ 2. Τεμάχια 4.000.000
«Ὁ Οὐρανός». Ἐκ τοῦ Βωμοῦ τοῦ Διὸς τῆς Περγάμου.
- γ) Δραχμαὶ 2,50. Τεμάχια 4.000.000
«Γιγαντομαχία». Οἱ Θεοὶ ἀπωθοῦν τοὺς Γίγαντας. Ἐκ
τοῦ θησαυροῦ τῶν Σιφνίων. Μουσεῖον Δελφῶν.
- δ) Δραχμαὶ 1,50 - 2 - 2,50 - 5. Τεμάχια 600.000 (τετραπλᾶ).
Εἰς τὸ γραμματόσημον τῶν 5 δραχμῶν «Ὁ Ζεὺς». Ἐκ
χαλκίνου Ἀγαλματίου ἀνευρεθέντος εἰς Δωδώνην. Μου-
σεῖον πόλεως Βερολίνου.

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ τοῦ Ζωγράφου κ. Ἰω-
άννου Σβορώνου.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: 27 X 40 χιλιοστά, αἱ μὲν μεμονωμένοι κλά-
σεις εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων, αἱ δὲ ἠνωμένοι τοιαῦται
εἰς φύλλα τῶν 10 τετραπλῶν.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη - Ἐλκα Α.Ε.»
Ἀθῆναι.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$ = 29,85 δραχμαί.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν τὴν 26ην
Ἰουνίου 1972 καὶ θὰ πωλοῦνται μέχρι καὶ τῆς 25ης Ἰου-
νίου 1973, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον ἐξαντληθῇ ἐνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένοι καὶ θὰ διατεθοῦν εἰς τὴν
ὄνομαστικὴν ἀξίαν τῶν ἐπ' αὐτῶν γραμματοσήμων ἦτοι
ἀντὶ δραχμῶν 11.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν
τοιούτων φακέλων δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σχετικὴν προ-
εγγραφὴν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι
τῆς 15ης Ἰουνίου ἐ.ξ.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν φιλοτελιστῶν λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμμα-
τοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὡς συνδρομητῶν ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν δύνανται
νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Ἐνσήμων - Φιλοτελισμοῦ, Ὁδὸς Αἰόλου, 100 Ἀθῆναι.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας διαμένοντες, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται καὶ εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομικὸν Γρα-
φεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τοὺς θεοὺς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πλησιάζει τις σήμερον εὐκόλως. Ἀπὸ τοὺς ἐπικοὺς ποιητάς, Ὅμηρον καὶ Ἡσίο-
δον, μανθάνομεν τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἐπιφάνειάν των. Ἀπὸ
τοὺς ἱστορικοὺς ἀντλοῦμεν ὁ,τιδήποτε χρειάζομεθα σχέ-
σιν ἔχον μετὰ τὴν λατρείαν καὶ ὑμνολογίαν των. Ἀλλὰ μόνον
ἀπὸ τὰς εἰκόνας τῆς παραστατικῆς τέχνης ἀντιλαμβανό-
μεθα τὸ ὄψος τῆς λατρείας, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς προση-
λώσεως τῶν ἀνθρώπων εἰς αὐτούς.

Ἡ Γαῖα εἶναι ἡ ἀρχαιότερα προσωποποίησις τῆς θρη-
σκευίας, γνωστὴ ὡς «Μήτηρ Γῆ». Παρουσιάζεται εἰς τὴν
Θεογονίαν τοῦ Ἡσιόδου ὡς σύζυγος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ μή-
τηρ τῶν Τιτάνων καὶ Γιγάντων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν
καὶ αἱ ἀρχαῖαι θεῖκαί «ὑπερδυνάμεις».

Μεταξὺ τῶν τέκνων τῆς Γαίας, τῶν Τιτάνων, ὁ Κρόνος
εἶναι ὁ διασημότερος καὶ ὁ μόνος ὁ ὁποῖος, ὑπακούων εἰς
τὰς προσταγὰς τῆς μητρὸς του, ἐπιτίθεται διὰ δρεπάνου
ἐναντίον τοῦ πατρὸς του καὶ ἐπιτυγχάνει νὰ τὸν καταστήσῃ
ἀδρανῆ. Ἡ κατάρα τοῦ πατρὸς του πρὸς αὐτόν, ἡ ὁποία
ἦτο «νὰ ὑποστῇ τὸ ἴδιον τέλος», τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὴν πρᾶξιν
τῆς καταβροχθίσεως ἐκάστου νεογεννήτου ἐκ τῆς συζύγου
του Ρέας τέκνου του. Ἐν τούτοις ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ
ἡ στιγμή τῆς γεννήσεως τοῦ Διὸς, ἡ Ρέα κατέφυγεν εἰς τὴν
Κρήτην, ἐγέννησε τὸν Δία καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Κρόνον νὰ
καταπίῃ ἓνα ἐσπαργανωμένον λίθον. Ἀργότερον ὁ ἀνδρω-
θεὶς Ζεὺς ἐξαναγκάζει τὸν πατέρα του Κρόνον νὰ ἐπανα-
φέρῃ εἰς τὸ φῶς τὰ καταβροχθισθέντα τέκνα, ἦτοι τοὺς
θεοὺς Ἥραν, Ἄδην, Ποσειδῶνα, Δῆμητραν, Ἑστίαν, ὡς
καὶ τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον ὁ Ζεὺς τοποθετεῖ ὡς σῆμα εἰς
τοὺς Δελφούς.

Μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν ἀδελφῶν του, τῶν ἐκ τοῦ Ταρ-
τάρου ἐλευθερωθέντων Κυκλώπων καὶ Ἑκατογχείρων, ὡς
ἐπίσης τοῦ Ἑρέβου καὶ τῆς Νυκτός, ὁ Ζεὺς κατανικᾷ τοὺς
Τιτᾶνας καὶ τὸν Κρόνον καὶ τοὺς ἐγκλείει εἰς τὰ Τάρταρα.
Ἀπόλυτος πλέον κυρίαρχος ὁ Ζεὺς ἐγκαθίσταται εἰς τὸν
Ὀλυμπον ἐξουσιάζων θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ἕως τὴν ἡμέραν
κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μάμμη του Γαῖα παροτρύνει τὰ τέκνα

της, τοὺς Γιγάντας, νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ νὰ ἐκθρονίσουν τοὺς
Ὀλυμπίους θεοὺς.

Ἡ μάχη μεταξὺ τῶν θεῶν καὶ τῶν Γιγάντων (Γιγαντομα-
χία) λαμβάνει χώραν ἢ πλησίον τῆς Χαλκιδικῆς ἢ παρὰ
τὴν Νεάπολιν, τελειώνει δὲ μετὰ τὴν νίκην τῶν θεῶν τοῦ
Ὀλύμπου καὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὁ ὁποῖος πολεμᾷ εἰς τὸ
πλευρὸν τῶν θεῶν. Οἱ Γιγάντες ὀλοσχερῶς ἠττηθέντες ἐγ-
κλείονται εἰς τὰ Τάρταρα ἢ ἐντὸς ἡφαιστειῶν ἢ κάτωθι
νήσων.

Τὸ θέμα τῆς γιγαντομαχίας ἐμφανίζεται ἀπὸ τοῦ 6ου αἰ.
π.Χ. εἰς τὴν ἀγγειογραφίαν καὶ ἀργότερον εἰς τὴν πλαστι-
κὴν καὶ μᾶς δίδει πλουσιώτατα εἰς κίνησιν, σύνθεσιν καὶ
διηγηματικὸν περιεχόμενον σύνολα.

Ἐντελῶς ἤρεμοι καὶ ἥσυχοι βασιλεύουν πλέον οἱ Ὀλύμ-
πιοι θεοί, οἱ δὲ θνητοὶ ἐδημιούργησαν καὶ παρέδωσαν εἰς
ἡμᾶς ἀπείρους διηγήσεις καὶ παραλλαγὰς τῶν περιπετειῶν
καὶ ταλαιπωριῶν τῶν θεῶν των.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΣ
Διευθυντὴς Ἀρχαιοτήτων